

draget af Formue og Lælighed fordeles med over det samlede Hartkorn og derved gjør Summen noget større. Man maa vel lægge Mærke dertil, at, naar en Gaard paa 4, 5 eller 6 eller hvilket andet Antal Tønder Hartkorn, den bestaaer af, bliver udparcelleret i mindre Dele, vil enhver Kjøber, Besidder og Bruger af disse mindre Dele væbliffelig blive Vælger og valgbar, naar disse Dele ikke blive under een Tønde Hartkorn. Selv om en Gaard paa 4 Tønder Hartkorn kun giver een Vælger, saa vil ved en Udparcellering den samme Gaard, forudsat, at Hovedparcellen bliver paa to Tønder, give tre Vælgere. Men, naar det er givet, at man ikke indskrænker Vælgernes Antal til de nu bestaaende Steder, men at, uden Hensyn til Forandringer i Hartkornsarealet, Enhver, som for Fremtiden bliver Besidder af en Parcel paa en Tønde Hartkorn af en større Eiendom, vil komme i Betragtning, saa kan jeg ikke indsee, at der skulde være Betænklighed ved det, som Udvalget har foreslaaet som Regel, at Vedkommende skulde faae Ret til at vælge en Valgmand. Dertil kommer, at ved den fastsatte Begrænsning ville Sognecommunernes Vælgere ikke komme til at overstige $\frac{2}{3}$ af det hele Antal Beboere. Jeg troer ikke, at Valgmændenes Antal i mange Sogne — og det kan være muligt ikke i et eneste Sogn her i Danmark — vil blive $\frac{2}{3}$ af Vælgernes; men man har dog sat det ind i Forslaget, for at man skulde have en Betyggelse. Udvalget har derfor troet, at der ikke vilde være nogen Betænklighed ved at gaae ind paa det Foreslaaede. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om, at efter Forslaget ogsaa Tjenestefolks Bidrag vilde blive medregnet i det Bidrag, hvorefter Retten til at vælge Valgmand skulde bestemmes, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der fordres, for at Tjenestefolks Bidrag kan komme i Betragtning, at de skulle være valgbare til Folkethinget. Det forudsættes altsaa, at de skulle have fast Bopæl og Hjemsted i vedkommende Commune, at de skulle have boet der i, som der er tilføiet, „mindst eet Aar.“ Naar der lægges Mærke hertil, saa forekommer det mig, at der heller ikke vil være nogen Betænklighed derved. Det er imidlertid et

Punct, som jeg holder mig overbevist om, at Udvalget nærmere vil tage under Overveelse. Med Hensyn til den Stilling, hvori Præsten efter det foreliggende Lovforslag bliver sat i Sogneforstanderskabet, da kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere desangaaende har bemærket, og har ikke Meget at føie dertil. Af Forslaget fremgaaer, at man ikke har tænkt sig Præsten udelukket fra at faae disse Forretninger, men at man har tænkt sig, at Sogneforstanderskaberne skulde overdrage dem til ham, for at han saaledes skulde vedblive at udføre dem, og man har gjort det, ikke alene i Forstanderskabernes, men nærmest, ja hovedsagelig kan jeg sige, i Præstens egen Interesse. Denne vil som fast Medlem af Sogneforstanderskabet fremdeles beholde al den Indflydelse i Sogneforstanderskabets Møder, som han hidtil har havt, ogsaa paa Fattigvæsenets Bestyrelse; og jeg holder mig overbevist om, at, hvor der hos de øvrige Medlemmer af Sogneforstanderskabet skulde mangle Evne til at udføre Forretningerne, der vil Præsten altid blive valgt dertil, og jeg kan virkelig ikke see, at det skulde være noget mindre Godt, at Præsten kun fik disse Forretninger efterat være bleven valgt dertil af Forstanderskabet. Det forekommer mig, at efter hele Nutidens Betragtning af saadanne Repræsentationer og saadanne Forhold er det langt behageligere for en Mand, at han kan sige: „Jeg er af Communens Beboere overdraget at udføre disse Forretninger“, end at sige: „Regjeringen har paalagt mig at udføre dem, og det er paalagt Sognebeboerne som en Tvang, at lade disse Forretninger udføre ved mig“. Det forekommer mig, at den første Stilling er langt behageligere. Grunden til, at Udvalget har foreslaaet, at disse Forretninger skulde overdrages Præsten, er for en Deel ogsaa, at de Fortrædeligheder og Ubehageligheder, som Præsten nu oftere kan have under Udførelsen af disse Forretninger, vilde falde bort, naar han kunde sige til Beboerne: „Jeg er overdraget disse Forretninger af Communens Beboere, jeg staaer som Fuldmægtig for Beboerne i dette Punct, og som saadan handler jeg,“ hvorimod han nu maa sige: „Det er som en af Regjeringen bestiftet Embedsmand,